

Transportstyrelsens föreskrifter om marin utrustning;

TSFS 2009:52

Utkom från trycket
den 1 juli 2009

beslutade den 13 maj 2009.

Transportstyrelsen föreskriver¹ följande med stöd av 2 kap. 1 § fartygs-säkerhetsförordningen (2003:438).

SJÖFART

1 kap. Inledande bestämmelser

Syfte och tillämpning

1 § Dessa föreskrifter har till syfte att

– öka säkerheten och förebygga föroreningar till sjöss genom enhetlig tillämpning av de internationella instrument som reglerar den utrustning som förtecknas i bilaga A till rådets direktiv 96/98/EG av den 20 december 1996 om marin utrustning², senast ändrat genom kommissionens direktiv 2008/67/EG³, och som är avsedd att placeras ombord i fartyg för vilka säkerhetscertifikat utfärdas av medlemsstaterna eller på deras vägnar i enlighet med internationella konventioner, samt

– att säkerställa den fria rörligheten för sådan utrustning inom gemenskapen.

2 § Dessa föreskrifter omfattar endast marin utrustning som sådan. Krav på vilken utrustning som får användas ombord och vilka krav den utrustningen ska uppfylla framgår av andra föreskrifter, utgivna av Sjöfartsverket eller Transportstyrelsen.

3 § Föreskrifterna gäller inte för marin utrustning som installerats eller placerats ombord på ett gemenskapsfartyg före den 1 juli 1999.

¹ Jfr rådets direktiv 1996/98/EG av den 20 december 1996 om marin utrustning (EGT L 46, 17.2.1997, s. 25, Celex 31996L0098), senast ändrat genom kommissionens direktiv 2008/67/EG av den 30 juni 2008 om ändring i rådets direktiv 96/98/EG om marin utrustning (EUT L 171, 1.7.2008, s. 16, Celex 32008L0067).

² EGT L 46, 17.2.1997, s. 25 (Celex 31996L0098).

³ EUT L 171, 1.7.2008, s. 16 (Celex 32008L0067).

4 § Marin utrustning som omfattas av bilaga A 1 till rådets direktiv 96/98/EG av den 20 december 1996 om marin utrustning⁴ och som har tillverkats före den 1 januari 1999, får fram till den 1 januari 2001 släppas på marknaden och placeras ombord på fartyg, för vilka certifikat utfärdats av en medlemsstat eller på dess vägnar, i enlighet med de internationella konventionerna. Utrustningen ska då vara tillverkad enligt de förfaranden för typgodkännanden som var i kraft inom den medlemsstatens territorium före den 20 december 1996.

5 § Marin utrustning som anges som "ny produkt" i bilaga A 1 till kommissionens direktiv 2001/53/EG av den 10 juli 2001 om ändring av rådets direktiv 96/98/EG om marin utrustning⁵ och som är tillverkad före den 18 februari 2002, får fram till den 18 februari 2004 släppas på marknaden och placeras ombord på gemenskapsfartyg, för vilka certifikat utfärdats av en medlemsstat eller på dess vägnar i enlighet med de internationella konventionerna. Utrustningen ska då vara tillverkad enligt de förfaranden för typgodkännanden som redan är i kraft före den 10 juli 2001 inom den medlemsstatens territorium

6 § Marin utrustning som anges som "ny produkt" i bilaga A.1 till kommissionens direktiv 2002/75/EG av den 2 september 2002 om ändring i rådets direktiv 96/98/EG om marin utrustning⁶ och som är tillverkad före den 23 mars 2003, får släppas på marknaden och placeras ombord på gemenskapsfartyg, för vilka certifikat utfärdats av en medlemsstat eller på dess vägnar enligt de internationella konventionerna, i enlighet med de förfaranden för typgodkännande som redan är i kraft före den 2 september 2002 i den berörda medlemsstaten.

Marin utrustning som omfattas av bilaga A.1, avsnitt 4 och 5 i ovan nämnda direktiv, som är försedd med märkning och tillverkad före den 23 mars 2003, får fram till den 23 mars 2005 släppas på marknaden och placeras ombord på gemenskapsfartyg, för vilka certifikat utfärdats av medlemsstaterna eller på deras vägnar i enlighet med internationella konventioner.

7 § Marin utrustning som anges som "nytt föremål" i bilaga A.1 till kommissionens direktiv 2008/67/EG av den 30 juni 2008 om ändring av rådets direktiv 96/98/EG om marin utrustning⁷ eller som har överförts från bilaga A.2 i ovan nämnda direktiv till ovan nämnda bilaga A.1, och som är tillverkad före den 21 juli 2009 får, om den tillverkats i enlighet med de förfaranden för typgodkännande som redan är i kraft i den berörda medlemsstaten före den 21 juli 2009, släppas ut på marknaden och placeras ombord på gemenskapsfartyg fram till den 21 juli 2011.

⁴ EGT L 46, 17.2.1997, s. 25 (Celex 31996L0098).

⁵ EGT L 204, 28.7.2001, s. 1 (Celex 32001L0053).

⁶ EGT L 254, 23.9.2002, s. 1 (Celex 32002L75).

⁷ EUT L 171, 1.7.2008, s. 16 (Celex 32008L67).

Definitioner

8 § I dessa föreskrifter används följande definitioner, om inte annat anges.

anmält organ ett organ som anmäls för uppgifter i samband med bedömning av överensstämmelse enligt bestämmelser som gäller inom EES.

Kommentar: regler för anmälan av organ finns i lagen (1992:1119) om teknisk kontroll. Med anmälda organ jämställs organ i tredje land med vilket EG har träffat avtal om ömsesidigt erkännande avseende bedömning av överensstämmelse, om organet har anmälts för uppgiften enligt reglerna i avtalet.

bilaga A 1, A 2, B, C och D: bilagor till rådets direktiv 96/98/EG av den 20 december 1996 om marin utrustning⁸, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2008/67/EG⁹

Kommentar: länkar till bilagorna finns på www.transportstyrelsen.se

EG-typgodkännande ett typgodkännande enligt dessa föreskrifter

EG-typintyg ett typintyg utfärdat efter ett EG-typgodkännande enligt dessa föreskrifter och som innehåller märkning för överensstämmelse

EG-typkontroll kontroll enligt modul B i bilaga B som innebär att ett anmält organ ska säkerställa och försäkra att ett för den planerade tillverkningen representativt provexemplar av produkten uppfyller kraven i de tillämpliga internationella instrumenten

existerande fartyg ett fartyg som inte är ett nytt fartyg

förfaranden för bedömning av överensstämmelse de förfaranden som anges i bilaga B

gemenskapsfartyg fartyg för vilka säkerhetscertifikat utfärdats av medlemsstaterna eller på deras vägnar i enlighet med internationella konventioner

internationella instrument tillämpliga internationella konventioner, resolutioner och cirkulär från den internationella sjöfartsorganisationen (IMO) samt tillämpliga internationella provningsstandarder

internationella konventioner 1966 års internationella lastlinjekonvention (LL 1966), 1972 års konvention om internationella regler till förhindrande av kollisioner till sjöss (COLREG 1972), 1973

⁸ EGT L 46, 17.2.1997, s. 25 (Celex 31996L0098).

⁹ EUT L 171, 1.7.2008, s. 16 (Celex 32008L0067).

<i>internationella provningsstandarder</i>	<p>års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (MARPOL 73/78) och 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS 1974), med gällande versioner av protokoll till och ändringar av dessa konventioner</p> <p>standarder som har fastställts av</p> <ul style="list-style-type: none"> – IMO, – Internationella standardiseringsorganisationen (ISO), – Internationella elektrotekniska kommittén (IEC), – Europeiska standardiseringskommittén (CEN), – Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec), eller – Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (ETSI), <p>samtliga i gällande version, och fastställda i enlighet med tillämpliga internationella konventioner och tillämpliga resolutioner och cirkulär från IMO, för att definiera metoderna för provning och provningsresultat, dock endast i den form som anges i bilagorna A.1 och A.2</p>
<i>marin utrustning</i>	<p>sådan utrustning som anges i bilagorna A.1 och A.2 och som är obligatoriska enligt de internationella instrumenten, eller som frivilligt placeras ombord för användning på ett fartyg och som kräver godkännande från flaggstatens administration enligt de internationella instrumenten</p>
<i>medlemsstater</i>	<p>de stater som är medlemmar i Europeiska gemenskapen samt EES</p>
<i>motsvarande byggnadsstadium</i>	<p>byggandet av ett identifierbart fartyg har påbörjats och hopsättningen av detta fartyg omfattar minst 50 ton eller 1 procent av den beräknade massan av allt byggnads-material, varvid den lägre massan ska gälla</p>
<i>märkning för överensstämmelse</i>	<p>den symbol som anges i bilaga D (rattmärkning)</p>
<i>nytt fartyg</i>	<p>ett fartyg som senast den dag då dessa föreskrifter träder i kraft kölsträcks eller befinner sig på motsvarande byggnadsstadium</p>
<i>placerad ombord</i>	<p>utrustning som har installerats eller placerats ombord på ett fartyg</p>
<i>säkerhetscertifikat</i>	<p>de certifikat som utfärdas av EU-medlemsstaterna eller på deras vägnar i enlighet med internationella konventioner</p>
<i>typgodkännande</i>	<p>det förfarande för bedömning av utrustning som har tillverkats enligt tillämpliga provningsstandarder samt utfärdanden av certifikat om sådan bedömning</p>

2 kap. Bestämmelser för marin utrustning

Bedömning av överensstämmelse

1 § Marin utrustning som anges i bilaga A.1 ska uppfylla tillämpliga krav i de internationella instrument som anges för respektive produkt samt bedömas enligt de förfaranden som anges i bilagan.

För produkter som omfattas av bilaga A.1 gäller att bedömningen enligt bilaga B ska utföras av ett anmält organ.

Varje ändringsdirektiv har en ny version av bilagorna A 1 och A 2, där produkter som tillkommit i och med ändringen anges som "ny produkt". Vilket ändringsdirektiv, och därmed vilken version av bilaga A 1 och A 2 som ska användas vid tillämpningen av dessa föreskrifter, avgörs av vilken utrustning det är fråga om samt när utrustningen tillverkats och placerats ombord på fartyget.

2 § En försäkran om att den marina utrustningen överensstämmer med ett EG-typintyg ska vara skriftlig och innehålla den information som framgår av bilaga B.

3 § För produkter som omfattas av bilaga A.1 och som tillverkas individuellt eller i små kvantiteter, inte i serier eller i massproduktion, får bedömningen av överensstämmelse ske som EG-verifikation av enstaka objekt enligt förfarande G i bilaga B.

Varje ändringsdirektiv har en ny version av bilagorna A 1 och A 2, där produkter som tillkommit i och med ändringen anges som "ny produkt". Vilket ändringsdirektiv, och därmed vilken version av bilaga A 1 och A 2 som ska användas vid tillämpningen av dessa föreskrifter, avgörs av vilken utrustning det är fråga om och när utrustningen tillverkats och placerats ombord på fartyget.

4 § Produkter i bilaga A.2 ska bedömas enligt de internationella instrument som framgår av bilagan och godkännas av ett anmält organ eller en administration eller ett organ som agerar på dess vägnar i ett land inom Europeiska gemenskapen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Varje ändringsdirektiv har en ny version av bilagorna A 1 och A 2, där produkter som tillkommit i och med ändringen anges som "ny produkt". Vilket ändringsdirektiv och därmed vilken version av bilaga A 1 och A 2 som ska användas vid tillämpningen av dessa föreskrifter avgörs av vilken utrustning det är fråga om och när utrustningen tillverkats och placerats ombord på fartyget.

Märkning och rapportering

5 § Marin utrustning enligt bilaga A.1, som uppfyller föreskrifterna i de tillämpliga internationella instrumenten och som tillverkats enligt förfaran-

dena för bedömning om överensstämmelse, ska märkas av tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom Europeiska gemenskapen.

Varje ändringsdirektiv har en ny version av bilaga A 1 och A 2, där produkter som tillkommit i och med ändringen anges som "ny produkt". Vilket ändringsdirektiv och därmed vilken version av bilaga A 1 och A 2 som ska användas vid tillämpningen av dessa föreskrifter avgörs av vilken utrustning det är fråga om och när utrustningen tillverkats och placerats ombord på fartyget.

6 § En märkning ska åtföljas av identifikationsnumret för det anmälda organ som har utfört bedömningen av överensstämmelse, om organet medverkar i tillverkningskontrollfasen, samt de två sista siffrorna som motsvarar det år under vilket märkningen fästs på produkten. Det anmälda organet ansvarar för att dess identifikationsnummer anbringas antingen av organet självt, av tillverkaren eller dennes befullmäktigade ombud inom Europeiska gemenskapen.

7 § Utformningen av den märkning som ska användas framgår av bilaga D.

8 § Den marina utrustningen eller dess märkplåt ska märkas så att märkningen är synlig, lättläst och outplånlig under utrustningens hela förväntade livslängd. Om detta inte är möjligt eller försvarligt med hänsyn till utrustningens beskaffenhet ska märkningen fästas på produktens förpackning, på en etikett eller på ett informationsblad.

9 § Märken eller inskriptioner som kan vilseleda tredje man med avseende på innebörd eller grafisk utformning av den märkning som avses i dessa föreskrifter får inte användas.

10 § Märkningen ska göras i tillverkningens slutfas.

11 § Tillverkaren av marin utrustning, dennes befullmäktigade ombud inom Europeiska gemenskapen, eller den som ansvarar för salu-föringen av utrustningen ska på begäran av Transportstyrelsen tillhandahålla inspektions- eller provningsrapporter.

3 kap. Bestämmelser för fartyg

Alternativ utrustning och undantag

1 § Transportstyrelsen kan medge undantag från dessa föreskrifter för marin utrustning som har placerats ombord på ett svenskt fartyg för provning eller utvärdering om följande villkor är uppfyllda.

1. Det ska finnas ett certifikat för utrustningen från Transportstyrelsen. Certifikatet ska förvaras tillsammans med utrustningen. Det ska innehålla dels Transportstyrelsens tillstånd att placera utrustningen ombord på

fartyget, dels alla begränsningar eller bestämmelser som rör utrustningens användning.

2. Tillståndet ska vara begränsat till en kort tidsperiod.

3. Den alternativa utrustningen får inte ersätta marin utrustning som uppfyller kraven i dessa föreskrifter och som ska finnas ombord i funktionsdugligt skick och vara klar för omedelbar användning.

2 § Transportstyrelsen kan medge att marin utrustning, material eller konstruktion som innebär en teknisk nyhet placeras ombord på ett svenskt fartyg, om den efter provning visat sig vara minst lika effektiv som marin utrustning som provats enligt förfarandena om bedömning av överensstämmelse. Transportstyrelsen utfärdar då ett certifikat som innehåller dels tillstånd att placera utrustningen ombord på fartyget, dels samtliga begränsningar eller bestämmelser som rör utrustningens användning. Certifikatet ska alltid förvaras tillsammans med utrustningen.

3 § Marin utrustning som inte är EG-typgodkänd får placeras ombord på ett svenskt fartyg om utrustningen behöver bytas ut i en hamn utanför Europeiska gemenskapen. Detta kan göras endast under synnerliga omständigheter, som ska anmälas för Transportstyrelsen, och om det inte av rimliga hänsyn till tid, dröjsmål och kostnader är möjligt att placera EG-typgodkänd utrustning ombord. Därvid gäller följande.

1. Utrustningen ska åtföljas av dokumentation som utfärdas av en erkänd organisation som motsvarar ett anmält organ, om ett avtal mellan ska gemenskapen och ifrågavarande tredje land har slutits för ömsesidigt erkännande av sådana organisationer.

2. Om kravet i 1 ovan inte är möjligt att uppfylla, får marin utrustning, som åtföljs av en dokumentation utfärdad av en stat som är medlem i IMO och som har anslutit sig till de tillämpliga konventionerna, med intyg om att de tillämpliga IMO-kraven har uppfyllts, placeras ombord; detta förutsätter att Transportstyrelsen genast underrättats om beskaffenhet och egenskaper hos denna utrustning.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna författning träder ikraft den 21 juli 2009.

2. Sjöfartsverkets beslut som gäller då denna författning träder ikraft gäller även efter ikraftträdandet av denna författning. Sådana beslut ska anses ha fattats av Transportstyrelsen och gäller tills dess Transportstyrelsen meddelar ett nytt beslut eller giltighetstiden för beslutet går ut.

3. Om det i en föreskrift som har beslutats av Sjöfartsverket hänvisas till Sjöfartsverkets föreskrifter (1999:8) om marin utrustning, ska denna hänvisning istället avse Transportstyrelsens föreskrifter (TSFS 2009:52) om marin utrustning.

På Transportstyrelsen vägnar

STAFFAN WIDLERT

Roland Eklöf
(Sjöfartsavdelningen)